

gældende indvilliger i at betale beløbet og indbetaler dette inden den fastsatte frist, kan der ikke fremsættes yderligere erstatningskrav mod den pågældende.

§ 51. Statsamtmanden kan anlægge anerkendelsessøgsmål mod en kommunalbestyrelse, der har truffet en beslutning, der strider mod lovgivningen, eller undladt at udføre en foranstaltning, som den efter lovgivningen har pligt til at udføre, eller hvis beslutning statsamtmanden har sat ud af kraft eller midlertidigt suspenderet, jf. § 50 a.

Stk. 2. Stk. 1 gælder tilsvarende for økonomiudvalget, et stående udvalg eller en magistrat i sager, der ikke kan indbringes for kommunalbestyrelsen. Stk. 1 gælder tilsvarende for kommunalbestyrelsens formand, for så vidt angår beslutninger truffet efter § 31, stk. 1. Stk. 1 gælder tilsvarende for en formand for økonomiudvalget eller et stående udvalg, for så vidt angår beslutninger truffet efter § 22, stk. 2, der ikke kan indbringes for kommunalbestyrelsen. Stk. 1 gælder tilsvarende for styrelsesorganet for et kommunalt fællesskab, jf. § 60.

Kapitel VII

Indenrigs- og sundhedsministerens tilsyn

§ 52. Statsamtmandens afgørelser om anvendelse af de foranstaltninger, der er nævnt i §§ 50 a-50 d, kan af de organer eller medlemmer, foranstaltningen er rettet imod, indbringes for indenrigs- og sundhedsministeren.

Stk. 2. Statsamtmandens afgørelser om samtykke eller godkendelse efter denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af denne lov kan af vedkommende kommunalbestyrelse eller vedkommende styrelsesorgan for et kommunalt fællesskab, jf. § 60, indbringes for indenrigs- og sundhedsministeren, medmindre afgørelsen fuldt ud giver kommunalbestyrelsen eller det kommunale fællesskab medhold.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan af egen drift tage statsamtmandens afgørelser om anvendelse eller undladelse af anvendelse af de foranstaltninger, der er nævnt i §§ 50 a-50 d, samt om samtykke eller godkendelse efter denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af denne lov op til behandling, når ministeren skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan stadfæste, ophæve eller ændre statsamtmandens

afgørelse som nævnt i stk. 1-3 samt pålægge statsamtmanden at tage sagen op til ny behandling efter §§ 50-50 d eller efter bestemmelser om samtykke eller godkendelse efter denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af denne lov. Indenrigs- og sundhedsministeren kan herunder ændre statsamtmandens afgørelse til ugunst for det organ eller det medlem, afgørelsen er rettet imod, jf. dog § 50 d, 3. pkt. Indenrigs- og sundhedsministeren kan under de i § 51 nævnte betingelser anlægge anerkendelsessøgsmål eller pålægge statsamtmanden at anlægge anerkendelsessøgsmål.

§ 53. Indenrigs- og sundhedsministeren kan af egen drift tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser, som statsamtmanden har udtalt sig om efter § 50, op til behandling, når ministeren skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter. Tilsvarende gælder, hvis statsamtmanden har besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser op til behandling.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan udtale sig om lovligheden af den kommunale disposition eller undladelse og i forbindelse hermed træffe afgørelse efter §§ 50 a-50 d. Indenrigs- og sundhedsministeren kan også pålægge statsamtmanden at tage sagen op til ny behandling efter §§ 50-50 d. Indenrigs- og sundhedsministeren kan under de i § 51 nævnte betingelser anlægge anerkendelsessøgsmål eller pålægge statsamtmanden at anlægge anerkendelsessøgsmål.

§ 53 a. Indenrigs- og sundhedsministeren kan af egen drift uden for de i §§ 52 og 53 nævnte tilfælde tage spørgsmål om lovligheden af statsamtmandens dispositioner eller undladelser som led i udøvelsen af tilsynet op til behandling, når ministeren finder anledning hertil, herunder skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan udtale sig om lovligheden af statsamtmandens disposition eller undladelse og stadfæste, ophæve eller ændre en beslutning truffet af statsamtmanden. Indenrigs- og sundhedsministeren kan også pålægge statsamtmanden at tage sagen op til ny behandling.